

SÍLA KONTINUITY

čtyři generace umělců jednoho rodu

ORLICKÝ SALÓN '24

vernisáž 6. 9. 2024 v 17 hodin

BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP DO EXPOZIC MUZEA A ORLICKÉ GALERIE VÝTAHEM DO II. PATRA (VEDLE POKLADNY ZÁMKU)

denně včetně pondělí 9-12 a 12,30-17 hodin, každou první středu v měsíci vstup do Orlické galerie volný
II. patro Kolowratského zámku v Rychnově nad Kněžnou

Orlická galerie děkuje za finanční podporu firmě Ekospol, s. r. o.

Vojta Sucharda

Sochař a loutkář
*1884 – 1968

Vystudoval sochařství na UMPRUM u prof. Kastnera
Autor řady soch v katedrále sv. Víta
Tvůrce apoštolů pražského orloje
Spoluzakladatel divadla Říše loutek

Anna Suchardová, roz. Brichová

Malířka, návrhářka, scénografka, divadelní režisérka
*1883 – 1944

Vystudovala UMPRUM
Spoluzakladatelka divadla Říše loutek
Pedagožka a průkopnice ženského výtvarného umění
Proslula moderním pojetím scénografie

Anna Podzemná, roz. Suchardová

Malířka
*1909 – 1993

Studovala UMPRUM u prof. Hofbauera a prof. Beneše,
Academii Julien v Paříži a AVU v Praze u prof. Švabinského
Autorka řady oceněných poštovních známek
Tvůrkyně monumentálních mozaik

Richard Ferdinand Podzemný

Architekt
*1907 – 1987

Vystudoval UMPRUM u prof. Janáka
Představitel meziválečné architektonické avantgardy
Autor Skleněného paláce v Praze 6, nemocnice Motol,
plaveckého stadionu v pražském Podolí, a dalších

Radana Hamsíková, roz. Podzemná

Restaurátorka a malířka
*1941

Vystudovala UMPRUM u prof. Kybala a prof. Fišárka
a AVU u prof. Slánského, je přední českou restaurátorkou
Malířka abstraktních obrazů (většina děl je v zahraničních sbírkách)
Autorka oceňovaných poštovních známek

Mojmír Hamsík

Restaurátor a malíř
*1921 – 2007

Vystudoval AVU u prof. Slánského
Spoluzakladatel české restaurátorské školy
Dlouholetý ředitel restaurátorského oddělení
Národní Galerie v Praze

Dagmar Junek, roz. Hamsíková

Malířka a restaurátorka
*1971

Vystudovala AVU u prof. Berana a prof. Strettiho
Své malířské dílo prezentovala na řadě výstav
Vytvořila kopie středověkých deskových maleb pro kapli sv. Kříže na Karlštejně
Restaurovala a rekonstruovala řadu cenných gotických a barokních maleb a fresk

Výstava zahrnuje díla sedmi osobností, které kromě žánrů spojuje zejména jejich umělecké nadání, jež v každé z nich rezonovalo a rezonuje jinak, a přitom v jejich tvorbě nalezneme mnoho společných rysů. Právě společným rysem je také podřízen výběr děl, který je zaměřen na prezentaci umělecké kontinuity charakterizující tuto rodinu od poloviny 19. století až po současnost. Skutečně živnou půdu pro profesní směřování jednotlivých členů rodu tvořila vzájemná podpora a inspirace, tvůrčí spolupráce a podobné vnitřní naladění. Dalším společným rysem členů rodiny je pak láska k Orlickým horám, kde nacházeli klid a tvůrčí inspiraci. Zde po válce vznikla enkláva umělců Spolku Mánes, zahrnující významné malíře, sochaře, architektky a další profese literatury či hudby. Již od založení Spolku patřila rodina k jeho předním členům. Část z nich od doby poválečné vlastnila chalupy v Říčkách, které si upravili pro své pracovní potřeby a dodnes je charakterizují ateliérová okna ve štítech na severní straně. Poválečná doba v této horské oblasti se vyznačovala bohatou společenskou aktivitou a tvůrčí prací, inspirovanou místní krajinou s obilnými kopci, přírodními objekty nořícími se z mlžného oparu, strukturami kůry stromů či pásy dešťových mračen prozářených zapadajícím sluncem. Snad právě genius loci Říček a jeho umělecký náboj způsobuje, že i dnes se sem stěhují lidé tvůrčí a umělecky činní.

Ze zakladatelské generace rodu jsou na výstavě prezentována díla Vojtěcha Suchardy a jeho ženy Anny Suchardové-Brichové – sochaře a malířky, jež kromě bohaté volné tvorby, jejíž počátky spadají do doby přelomu 19. a 20. století, pojila spolupráce v oboru loutkářství. Společně v roce 1920 založili uměleckou scénu pro děti, divadlo V říši loutek. Vojta řezal loutky, Anna navrhovala kostýmy, scénu a připravovala dramaturgii her. Sám Vojta Sucharda pocházel ovšem již z rodiny s výtvarnou tradicí, neboť v jeho rodném podkrkonošském městečku Nová Paka sídlila dílna jeho otce, u něhož se seznámil se sochařským uměním. Také jeho dva starší sourozenci Stanislav, slavný profesor na pražské UMPRUM, a Bohuslav, byli sochaři, sestra Anna byla malířkou a věnovala se keramice. Jako sochař je Vojta Sucharda znám díky realizaci řady monumentálních děl, například kamenných hlavic a dalších sochařských prvků pro dostavbu katedrály sv. Víta, secesní výzdoby paláce Koruna na Václavském náměstí či dřevěných figur apoštolů a dalších postav pražského orloje. Během života vytvořil také celou řadu pomníků, portrétů, reliéfů a dřevorezeb, věnoval se též restaurátorské činnosti.

Reprodukce pozvánky
Mojmír Hamsík, Říčky-akt, 1986, akryl, plátno, 50 × 70 cm.
Reprodukce plakát
Anna Podzemná Suchardová: Pražské jaro, 1982–1986, olej, plátno, 93 × 103 cm.
Dagmar Junek Hamsíková, Vnitřní dítě, 2012–2020, olej, plátno, 140 × 130 cm.

Starší dcera Vojtěcha a Anny Suchardových, Anna Podzemná-Suchardová, byla rovněž malířkou. Její výtvarná činnost je na výstavě zastoupena malbami inspirovanými hudbou a známkovou tvorbou, za níž byla několikrát oceněna. Její manžel Richard Ferdinand Podzemný patřil k mladší generaci meziválečné architektonické avantgardy a žákům prof. Pavla Janáka. Ve stylu funkcionalismu navrhl např. obytný dům Zemské banky v Praze-Dejvicích, známý jako Skleněný palác, plavecký stadion v Praze-Podolí nebo motolskou nemocnici. Mezi nerealizované projekty, zpracované spolu s arch. Antonínem Tenzerem, patřil též projekt na nemocnici v Rychnově nad Kněžnou, oceněný první cenou. A byl to právě on, kdo citlivě upravil chalupu v Říčkách pro potřeby umělecké tvorby a rekreace své rodiny.

Její dcera, malířka a restaurátorka Radana Hamsíková rozená Podzemná, se věnuje především restaurování. Brzy po studiu na pražské UMPRUM u prof. Aloise Fišárka upoutala její díla pozornost zahraničních galerií. Tyto, většinou abstraktně-informelní malby ze 60. let jsou nyní v soukromých sbírkách mimo republiku a část její tvorby je tak pro nás nenávratně ztracena. Na výstavě je zastoupena svými kresbami a malbami z pozdější doby, kdy zůstávala věrná zejména strukturální abstrakci. Dále se věnovala tvorbě známek, které byly rovněž veřejně oceněny. Obor restaurování studovala u prof. Bohuslava Slánského na AVU v Praze, což ji svedlo na společnou cestu s jejím pozdějším životním partnerem Mojmiřem Hamsíkem. Působila jako restaurátorka v Národní galerii v Praze a dodnes patří k nejvýznamnějším osobnostem svého oboru. Její manžel, Mojmír Hamsík, byl jedním z prvních žáků Bohuslava Slánského a dlouhodobě působil jako ředitel restaurátorského oddělení Národní galerie v Praze. Je také autorem celé řady teoretických studií o historických technikách malby. Na výstavě jsou prezentovány jeho malby a grafiky, které zatím nebyly nikdy vystaveny, ale po celý jeho život tvořily integrální součást jeho práce restaurátorské. Značná část jeho maleb vznikla právě v Říčkách.

Její dcera Dagmar Junek Hamsíková pokračuje v rodové tradici jako malířka a restaurátorka. Obor restaurování a znalosti staromistrovské techniky využívá také ve své volné tvorbě, kde osciluje mezi hyperrealismem a abstrakcí. Kontinuálním tématem, které ostatně rezonuje i v díle jejích předků, je vznik a rozklad struktur hmoty, vizualizace živlů a jejich transformace ve světlo. Jasný duchovní přesah v jejích malbách propojuje diváka s jeho prapodstatou a přenáší jej do potenciálu prázdného prostoru, z něhož vše povstává a do něhož se posílá opět noří.

Magdalena Nespěšná Hamsíková

Orlická galerie
Mojmír a galerie Orlických hor
v Rychnově nad Kněžnou

tel. +420 720 368 568
e-mail: gal@orlicky.cz
https://www.orlicky.cz
www.moh.cz

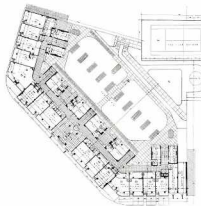
II. patro Kolowratského zámku
v Rychnově nad Kněžnou

7.9. – 31.10.2024
vernisaž 6. 9. 2024 v 17 hodin

SÍLA KONTINUITY čtyři generace umělců jednoho rodu ORLICKÝ SALON '24

Orlická galerie děkuje firmě Ekospol, s. r. o. za finanční podporu

Richard Podzemný, Skleněný palác v Praze 6, 1936, černobílá fotografie realizace, architektonické dokumentace.
Vojta Sucharda, Aniče 26. 7. 1905, plaketa, 32 × 24 cm.

Radana Hamsíková, Zpráva z budoucnosti, 1967, olej na desce, 60 × 42 cm.
Anna Suchardová Brichová, Floxy, 1932, olej, plátno, 70,5 × 60 cm.

